

er Tilfældet. Hvis man vil høre Folt i Almindelighed og navnlig i Kjøbenhavn, hvor vel de fleste af den Slags Tilfælde, men ingenlunde alle, foresalde, vil man ganske sikkert hos Befolkningen finde den Overbevisning udtalt, at Brutaliteten og Raaheden er i Stigen, at der nu er langt større Tilbøjelighed til uden nogen som helst Anledning og uden nogen som helst paavijelig Grund at foretage raa og brutale Overfald paa sagesløse Personer end tidligere, da man kun undtagelsesvis kendte den Slags Tilfælde. Det ærede Medlem vilde saa tilskrive det Parti, han nærmest tilhører, nemlig Socialdemokratiet, Wren for, at der er indtraadt en Forbedring i dette Forhold. Jeg skal ikke vende Sagen om, fordi det ikke kunde falde mig ind at fremsætte en saadan Paastand; men jeg er vis paa, at hvis det Resultat, man kom til, var dette, at der i Virkeligheden ikke var sket en Forringelse eller Tilbagegang i saa Henseende, men at vi endog nu havde langt flere raa og brutale Overfald, end man tidligere havde kendt, er jeg sikker paa, at det ærede Medlem ikke vilde lade det Parti, han tilhører, have Wren eller, hvad man i saa Fald maatte sige, Stammen derfor. Jeg skal imidlertid ikke for mit Vedkommende paa nogen Maade ville tillægge det noget saadant. Jeg har, som sagt, den Mening, at Brutaliteten og Raaheden er i Stigen herhjemme i Stedet for i Aftagen, og vist er det da, at man jærlig paa et bestemt Omraade kan pege paa en Masse af Tilfælde af Overfald, som vi tidligere saa godt som slet ikke have kendt. Vi kunne for at tage den allerførste Tid tænke paa Mælkestrejken paa Frederiksberg, og ville vi gaa en lille Smule længere tilbage i Tiden, 1 à 2 Aar, have vi Strejken i Gasværkshavnen og paa Frederiksholms Teglværter. I alle disse Tilfælde foreligger der Overfald, i et Tilfælde kan jeg erindre paa en Arbejderformand, i andre paa Arbejdere, og de fortjene uden Tvivl at betegnes som raa og brutale Overfald. Disse Overfald fandt ganske vist Sted under Strejker, og jeg skal blot pege paa det Faktum, at Strejker er noget, som vi ikke have kendt tidligere i det Omfang som nu i de senere Aar. De synes desværre stadig at gribe om sig. Det er saaledes ikke saa længe siden, at vi i den By, jeg har den Ære at repræsentere her i Tinget, har haft en længere Havnearbejderstrejke, under hvilken der ogsaa er foresaldet høist beklagelige Voldsgerninger af den Art, her har været Tale om. Jeg tror altsaa, at der godt kan være Trang til at sige en Lov for at forsøge paa, om det ikke skulde være muligt paa den

Maade at modarbejde den Stigen i Tilbøjeligheden til Vold, som efter min Mening er til Stede herhjemme. Jeg skal erkende, at jeg har ikke nogen overdreven stor Forhaabning om, at der i saa Henseende vil naas stort ved det Lovforslag, der nu foreligger, men man kan jo forsøge det, og jeg nærer den Fortrøstning, at viser det sig, at man derved ikke endnu har naaet tilstrækkelig skræppe Midler til at afstrække Volds-mænd fra deres Voldsgerninger, saa vil Samfundet ogsaa kræve, at Lovgivningsmagten skal gribe videre til de fornødne Midler og jeg tvivler heller ikke om, at Rigsdagen da vil være villig til at vedtage det i saa Henseende fornødne.

Justitsministeren (Kump): Naar de to ærede Medlemmer for Kjøbenhavn, som have taget Ordet i Dag, have udtalt, saa vidt jeg forstod dem, at deres Afstemning vilde være afhængig af, hvorledes jeg vilde stille mig med Hensyn til Spørgsmaalet om denne Lovs Emanation, saa maa de jo meget gerne gøre det, det bliver deres egen Sag, men jeg vil i øvrigt sige, at de ikke have nogen Grund til at uddrage nogen bestemt Slutning i saa Henseende af mine Udtalelser. Sagen er nemlig den, at det Lovforslag, som jeg i sin Tid har fremsat i det andet Ting blev undergivet væsentlige Forandringer i det andet Ting, som ikke ganske tiltalte mig. Nu er det kommet til dette Ting, hvor det andet Tings Forslag yderligere er blevet forandret, og jeg betragter det da virkelig som en Sag mellem de to Ting, om de maatte kunne enes om de forskellige Punkter. Først naar jeg ser det endelige Resultat deraf, bliver det et Spørgsmaal for mig, hvorvidt jeg tror, Lovforslaget egner sig eller ikke egner sig til Stadfæstelse. Sagen er jo nemlig den, at det, som er udtalt fra min Side i Dag, er noget ganske andet end en Markering af min Stilling over for Lovforslaget i den Stikkelse, det endelig vil saa. Jeg har søgt at paavise, at ligesom jeg ikke fandt Regeringsforslaget forbedret ved nogen af de i det andet Ting foretagne Ændringer, saaledes finder jeg navnlig, at forskellige af de Ændringer, der ere foretagne i Udvalget her, ere uheldige for Lovforslaget. Hvad angaar § 1, da stod der jo i det andet Tings Affattelse et Enten-Eller som Betingelser for, at offentlig Baatale kunde finde Sted. Man mente nemlig, at den ene Betingelse var den rationelle, men man mente tillige, at den anden Betingelse var den mest praktiske, skønt man indrømmede, at Loven saa ikke ganske naaede det, der skulde naaes ved den.